

Poučna zgodba o vrstah besed

Nekega dne je v daljni deželi za devetimi gorami in devetimi vodami in za dvema dolinama, živela deklica po imenu Nika. Bila je prijazna in bistra deklica, zato so jo vsi imeli radi: njena starša, njena sestrice, njeni sorodniki, njeni sošolci in celo njeni učitelji so jo imeli radi. V šoli ji je šlo dobro, svojim sošolcem, ki pa jim ni šlo tako dobro, pa je z veseljem pomagala. Bila je dobra v matematiki, angleščini, kemiji in celo fiziki. Samo en predmet ji je delal preglavice, to pa je bila slovenščina. Prav tako ji je preglavice delala učiteljica slovenščine, gospa Rak. Imela je hčerko Noro, ki ji je bila na las podobna. Tudi ona ni marala Nike, a za nameček je bila njena sošolka in kot njena mama, je bila tudi ona sila nepriljubljena. Obvladala je slovenščino, saj je bila njena mami učiteljica. S tem je dodatno dražila Niko med odmori.

Ravno so pri slovenščini obravnavali vrste besed, ki Niki nikakor niso šle od rok. Njihova učiteljica, gospa Rak, je zato z največjim veseljem napovedala ustno spraševanje. Vsem so se začele tresti roke zaradi neizmerne strahu pred spraševanjem, samo Nora se je veselo muzala. Nato pa je za učence 9. d razreda sledil še en šok: spraševanje bo že čez tri dni! To je marsikomu uničilo načrte za vikend, med njimi tudi Niki. Z družino naj bi odpotovali v gore, a zdaj se ne bo nič izcimilo iz tega.

Tako je uboga Nika ob 12:42 počasi korakala proti domu. Nič ji ni bilo jasno, zato jo je skrbelo, kako naj se nauči toliko snovi do ponedeljka. S sklonjeno glavo je prikorakala do doma in počasi odprla vrata. Ni vedela, kako naj staršema sporoči to novico. Vedela je, da so se že dolgo veselili tega izleta, še posebej Mija, njena mlajša sestrice. Ko je vstopila, je opazila, da so vsi kovčki že čakali v veži. Nenadoma je zaslišala ropotanje. Prestrašeno je stekla v kuhinjo, nato pa je zaslišala sopihanje, nato pa še očetov glas. Oddahnila si je in hitro pohitela k očku. Objela ga je, nato pa mu je s sklonjeno glavo razložila, zakaj ne more na potovanje. Oče je tuhtal in tuhtal, nazadnje pa je poklical mamo. Ko je slišala vso štorijo, se je zasmejala in dejala, da bo Nika ta čas preživela pri svojih starih starših. Niki je močno odleglo, saj že dolgo ni videla dedka in babice in se je veselila obiska.

Zvečer so se še zadnjič poslovili. Nika je ostala pri dedku in babici, njena družina pa se je odpravila na oddih v gore. Veselo je klepetala z dedkom in babico, dokler ni ura odbila osem. Stisnilo jo je pri srcu, zato se je opravičila in odšla v svojo sobo. Iz torbe je vzela zvezek in puščico ter se usedla za mizo. S težkim vzdihom se je lotila mukotrpnega branja snovi. Kmalu se ji je vse v glavi pomešalo, zato je raje odšla na večerjo. Prižgala je TV in opazila, da je na sporedu film Jaz, baraba. Dedka je prepričala, da ji ga je pustil gledati. Zelo se je zabavala ob prigodah minionov, a film se je končal. Zdaj je bila že res zaskrbljena, zato je še enkrat prebrala snov, a se ji je le še bolj pomešala v glavi. Raje je šla v posteljo, a je težko zaspala.

Sredi noči se je zbudila. Zaslišala je nenavadne zvoke, ki so bili čedalje bliže. Sedaj jih je že razločila in ugotovila, da so to posamezne besede: miza, hoditi, rdeča, zjutraj, v, Peru, čokolada, šele, medtem, banana, ko ... Čedalje bolj so se zvoki približevali, bolj čudno je bilo. Razgledala se je okoli sebe, ko je opazila, da ni v postelji. Bila je v nekakšni majhni gorski

vasici. Okrog so se pasle krave in ovce, ko je nenadoma zagledala majhna bitja. Bila so rumena. To jo je zelo šokiralo. Uščipnila se je v roko in ugotovila, da nič ne čuti. Zadovoljno je ugotovila, da so to le njene sanje. Iznenada so jo majhna bitjeca obkročila in opazila je, da so to minioni. A vsak je govoril le eno besedo. Poskušala se je pogovarjati z njimi, a ji ni uspelo. Miniončki so se naenkrat nehali prekopicovati drug čez drugega in se strumno postavili v vrsto. Salutirali so nekemu za njo, zato se je obrnila in pred njo je stal zlobnež Gru.

Prestrašeno se je umaknila nekaj korakov nazaj, ko se je spomnila, da so to le njene sanje. Sama pri sebi se je nasmehnila in ga v naglici pogledala. Previdno se mu je približala, ko jo je pozdravil.

»Pozdravljena, Nika. Kot si že ugotovila, so to le tvoje sanje. Prosim te moram za pomoč.« Premolknil je in jo pogledal, nato pa se je zazrl v daljavo. Prvič si ga je bolj podrobno pogledala. Bil je skoraj tak kot v filmu, samo da je bil malo manjši a vseeno je bil višji od nje. Sklenila je, da ga bo takoj, ko bo utegnila, vprašala kaj bolj določenega o filmu. Bilo bi neverjetno, če bi ji povedal, da se je kaj iz filma dejansko zgodilo.

»Moj največji sovražnik, Vector, je moje zveste minione zastupil z napojem, zaradi katerega so zmožni govoriti le eno besedo. Ne morem si pomagati z njimi, zato moji načrti trpijo. Potrebujem tvojo pomoč. Mi boš pomagala?« Proseče se je zazrl vanjo in pomislila je, da so to navsezadnje le njene sanje, saj ne more povzročiti škode. Odprla je usta, nato pa jo je prešinilo: »Kako pa naj jih rešim?« Gru jo je zvito pogledal. »Pametno vprašanje si postavila.« Zahahljal se je in rekel: »Poznati moraš vrste besed.« Nejeverno ga je pogledala, ko je dodal: »In vse kar se jim da določiti.« Razočarano ga je pogledala. Želela mu je povedati, da bi lahko karkoli drugega izračunala ali mu povedala, razen slovenščine. Ravno je spregovorila, ko jo je prekinil: »Vem, da ti to ne gre, zato sem ti priskrbel inštruktorja.« Iznenada se je nebo stemnilo, nato pa se je zemlja stresla. Opazila je, da je bila to nekakšna ladja. Mogoče pa je notri vesoljec?

»Ne, notri ni vesoljček. To je tvoj inštruktor. Prosim, spoznaj dr. Nefaria.« Prijel jo je za roko in jo povlekel do vesoljske ladje. Loputa na trupu se je odprla in ven je prilezel starček. Vprašujoče je pogledala Gruja, on pa se ji je pomirjujoče nasmehnil. Ko je dr. Nefario počasi prikrevsal do njiju je potrepljal Gruja in stresel Nikino roko.

»Vesel sem, da sem te spoznal. Rad bi rekel, da imava veliko časa, a ga na žalost nimava. Končati morava do ponedeljka, drugače bodo minioni obsojeni na eno samo besedo, moji in Grujevi načrti pa bodo obsojeni na propad. Torej imava vključno s to nočjo, tri noči na voljo, da odrešiva miniončke in da te naučiva osnov in vsega ostalega. Najprej mi povej, katere vrste besed poznamo?« Pogledal jo je. Poskusila se je spomniti. Nekaj ji je ostalo v spomini od pouka, nekaj pa iz zvezka, a ni bila prepričana, če ima prav. Počasi je začela naštevati: »Poznamo: samostalnice, glagole, pridevnike, zaimke, prislove, števnike, veznike, predloge, medmete in ... Presneto, vem da jih je deset! Enega sem izpustila, a se ne morem spomniti katerega!« Dr. Nefario je izgledal zadovoljen. Vedel je, da je že to velik dosežek, glede na to, kakšno učiteljico je imela. »Izpustila si členke, a pravzaprav ti je šlo dobro. Pa znaš tem vrstam besed določiti še kaj drugega?« Nika je povesila glavo. Dr. Nefario jo je razumel. »Bova začela z lažjimi vrstami. Mislim sem, da bi danes obdelala členke, veznike,

medmeti in predloge. Več kot narediva, prej bova končala. Se strinjaš?» Pokimala je, zato je nadaljeval: »Pa začniva s členki. Po mojem mnenju so to najlažja vrsta besed.«

Tako je Niko naučil definicijo in kako naj jih prepozna. Nato sta šla na veznike, sledili so medmeti, končala pa sta s predlogi. Razložil ji je, da bo za vsako vrsto besed morala dokazati, da jo obvlada. Vector je izbral deset minionov, ki bodo posebej za to priložnost lahko govorili normalno, da jo bodo temeljito izprašali o vrsti besed in njihovi besedi. Če bo znala vse, bo osvobojeni minion odšel reševat svoje tovariše, a le tiste, ki so bili uročeni z isto vrsto besed. Niki je bilo kar malo tesno pri srcu, bilo jo je strah neuspeha, a jo je dr. Nefario potolažil. Napočil je čas resnice.

Odpravila se je med minione in zaklicala: »Prišla sem vas rešit! Katerih deset od vas me bo spraševalo?« Pred njo je stopilo deset minionov. Vsi so začeli vpiti svoje besede. V tem hrupu se ni mogla zbrati. Prekipelo ji je in zavpila je: »Tišina! Tu sem zato, da vas rešim! Če ne premorete niti toliko discipline in spoštovanja, da bi bili pet minut tiho, vas je lahko sram!« Nastala je grobna tišina. Minioni so se postavili v vrsto in drug za drugim povedali svojo besedo. Sedaj se je Nika lažje zbrala. Odločila se je, da bo začela s členki. Pozorno je poslušala, ko je zaslišala pravo besedo: bajе. Poklicala je miniona predse. Zdel se ji je mlad. Ni se ji zdelo pošteno, da jim je Vector prizadejal toliko gorja. Nasmehnila se mu je, iz miniončka pa se je iznenada vsul plaz besed: »Tako sem vesel, da bomo končno rešeni! Juhej! Mimogrede, ime mi je Sammy. Kaj pa tebi? Zelo sem vesel, da si prišla! Rad imam ... « Niko je presenetilo, kakšen plaz besed se mu je usul iz ust. Vedela je, da jim zmanjkuje časa, zato ga je ustavila: »Živijo, Sammy. Moje ime je Nika, zdaj pa se nama že res mudi. Začniva!« Ker je bolje spoznala Sammya, je ni bilo več strah. Zdelo se ji je, da se pogovarjata kot prijatelja. Vprašal jo je med katere vrste besed spada beseda bajе. Odgovor na to je že vedela, saj je na podlagi tega izbrala Sammya. Postregla mu je z definicijo členkov: »To so besede, s katerimi izražamo svoje mnenje oz. sodbo o nečem. Po teh besedah se ne moremo vprašati. Npr., če rečeš, bajе bomo pisali test iz geografije, to pomeni, da ti je to nekdo povedal, nisi pa povsem prepričan o tem.« Sammy je bil navdušen nad Nikinim znanjem. Rešila ga je, on pa ji je za nagrado dal zlato medaljo z napisom: POZNAVALEC VRSTE BESED: ČLENKI. Ponosno je stopil na prste, se dvignil in ji jo obesil za vrat, kjer se je zlato lesketala. Poslovala sta se, ker so ju čakali drugi minioni, ki sta jih morala rešit.

Z lahkim korakom je odskakljala do ostalih devetih minionov. Prešerno so se smejali in se igrali, ko pa so jo zagledali, so se takoj postavili v vrsto kot prej in drug za drugim povedali besedo. Tokrat je Nika izbrala starejšega miniona z brado, ki je govoril besedo čeprav. Vedela je, da je to veznik. Tokrat je vse potekalo bolj umirjeno. Medtem ko sta se sprehodila na samo, je starejši minion po imenu Frank, začel s spraševanjem. Nika mu je povedala, da so vezniki besede, ki povezujejo besede in stavke. Naštela je nekaj primerov in Franku prav tako povedala, da med večbesednimi vezniki ni vejice. Tudi Frank jo je pohvalil in ji podelil zlato medaljo z enakim napisom, samo da je namesto besede členki pisalo vezniki. Poslovala sta se in se vsak v svojo smer odpravila na reševanje.

Bila je dobre volje, saj so ji šle vrste besed čedalje boljše. Tokrat je izbrala miniona, ki je bil najbolj glasen, saj je najbolj izstopal iz množice. Njegova beseda, oziroma bolje rečeno črka, je bila s. Pravzaprav bi zdaj morala obdelati medmete, vendar je zamenjala vrstni red in

se odločila za predloge. Paul jo je spraševal vse živo, od definicije (Predlogi so besede, ki poimenujejo neenakovredna razmerja med besedami in besednimi zvezami in vplivajo na obliko izraza za seboj.), do pravil oz. kdaj uporabimo kateri predlog. Tudi na to je uspešno odgovorila. Dobila je še eno medaljo, ki pa je oznanjala, da Nika obvlada predloge. Ko se je Paul odpravil, se je tudi Nika odločila, da je pametno da se vrne. Čakal jo je še zadnji današnji preizkus.

Sedaj jo je čakalo le še sedem minionov. Strumno so se postavili v vrsto, a preden bi začeli žebtrati svoje besede, jih je ustavila, saj si je od prej zapomnila, kateri minion ima besedno vrsto medmete. Ni ji ga bilo težko najti, saj je čivkal. Skupaj sta se odpravila do jablane. Prej je ni opazila, saj so jo vsi drugi minioni odvedli drugam. Ona in Mike sta si privoščila vsak eno slastno rdeče jabolko. Zdaj je spraševanje sploh ni več skrbelo. Poznala je definicijo, in sicer so medmeti besede, s katerimi izražamo svoje razpoloženje ali posnemamo naravne glasove. Mikea so zanimale tudi vrste medmetov in h kateri vrsti spada medmet čivkanje. Nika je hitro vedela, da je to posnemovalni medmet, povedala pa je tudi da poznamo še vrsto medmetov, ki se imenujejo razpoloženjski, saj z njimi povemo, kakšno je naše razpoloženje. Sedaj je bila zelo dobre volje, dobila je še četrto medaljo, ki je pričala o tem, da pozna in obvlada že štiri vrste besed. Še vedno jo je skrbelo spraševanje, a ne več toliko. Imela je še dve noči na voljo za šest vrst besed, torej mora v vsaki noči spoznati le še tri vrste besed. Poslovala se je od Mikea in od drugih minionov, ter se odpravila do dr. Nefaria.

Ponosno jo je objel, ter jo pohvalil: »Čestitam! Dosegla si neverjeten napredek! Ponosen sem nate. Rad pa bi te opozoril, da bodo medalje izginile, če jih ne boš pustila tu. Nič iz tega sveta ne more in ne sme v resnični svet. Imaš kaj proti, če spravim tvoje medalje?« Premislila je in hitro odkimala. Spravil je njene medalje in se hitro vrnil. Lotila sta se naslednje vrste besed, ko je nenadoma vse začelo bledeti. Dr. Nefario je segel po njeni roki, a je segel v prazno, saj Nike ni bilo več v njihovem svetu. Ko se je zbudila, je vstopila v resnični svet.

»Nika, Nika! Zbudi se! Saj je že skoraj opoldne, ti pa še zajtrka nisi imela. Daj, vstani se!« Krmežljivo se je pretegnila in ugotovila, da jo je zbudil dedek. Hitro se je oblekla in odšla na zajtrk. »Bila si zelo dobre volje. Prepričan sem, da si sanjala nekaj krasnega.« Počasi se je začela spominjati prejšnje noči. »Ne, ne spomnim se, kaj sem sanjala. Verjetno pa je bilo res nekaj krasnega,« je dejala svojemu dedku in hitro vstala od mize. »Nisem več lačna, poleg tega pa se moram učiti.« To je bilo delno res, saj se je morala učiti, a še zdaleč ni bila sita. Hitro je pobrskala po zvezkih in ugotovila, da zna vse o členkih, veznikih, predlogih in medmetih ter še več. Dr. Nefario ni bil učitelj, pa vendar jo je naučil več kot učiteljica sama. A glede na to kakšno učiteljico je imela, to samo po sebi ni bilo nekaj posebnega, kajti to bi lahko dosegel vsak. Vprašanje pa je, če bi vsak, ki bi to lahko dosegel, bil pripravljen pomagati? Kakorkoli, Nika se je odločila, da se bo pripravila za to noč. Ponovila je vse, kar je razumela o števnih, prislovi in samostalnikih. Ni razumela vsega, vendar ji je bilo malo bolj jasno. Komaj je čakala na začetek noči. Dan ji je zato hitro minil, saj je poleg učenja pomagala tudi dedku in babici. Bolj kot se je večer približeval, bolj je bila navdušena. Preskočila je celo njeno najljubšo nadaljevanko Ena žlahtna štorija. S tem je presenetila dedka in babico, a

naposled je bila pripravljena za spanje. Bila je tako navdušena, da je potrebovala kar celo uro, preden je zaspala. Nemirno se je obračala, dokler je sanje niso povlekle vase.

»Nika! Pozdravljena znova med nami.« Gru se ji je nasmehnil ter jo objel. »Slišal sem, da ti je šlo včeraj odlično.« Iz žepa je ponosno potegnil štiri lesketajoče se medalje in jih obesil okoli njenega vratu. »Hvala, Gru. Kje pa je Dr. Nefario?« Nasmehnil se je in pokimal proti njej. Nekdo jo je potrepil po rami. Obrnila se je. »Dr. Nefario! Uspelo mi je, da sem učila. Nisem prepričana če je prav, a zato sem navsezadnje tu!« Je navdušeno zdrdrala vse z enim samim vdihom. Oba sta se ji nasmejala. »No, zdaj vama bom pustil, da se bosta v miru učila. Nasvidenje!« In že ga ni bilo več. »Očitno sva samo še midva ostala.« Nika se je ozrla naokoli. Obkrožalo ju je vsaj sto minionov. Dr. Nefario je nemoteno nadaljeval. »Pojdiva noter na čaj in piškote. Se boš lažje učila.« Odločila se je, da ji je vseeno všeč. Sledila mu je v majhno hiško in učenje se je nadaljevalo. Najprej sta se poigrala s števniki, ki so bili lahki. Nato pa so sledili prislovi in samostalniki, kar ni bilo več tako lahko, a učila se je že doma, tu pa ima izvrstnega inštruktorja. To je ni več skrbelo, le ko je pomislila na jutrišnjo noč in ponedeljek jo je stisnilo pri srcu. A zdaj je te misli odgnala stran, saj je imela druge skrbi.

Bila je pripravljena. Znala je vse definicije, vrste, določiti spol, število in sklon samostalnikom. Odpravila se je po znani poti proti minionom. Ko so jo zagledali, so pritekli do nje in jo objeli. Vedeli so, da jih je prišla rešiti. Tokrat je izbrala tri minione, ki so šli z njo. Najprej jo je spraševal Jake. Njegova beseda je bila petintrideset, zato je takoj vedela, da spada med števnike. Še preden je odprl usta, mu je povedala definicijo števnikov: »So besede, s katerimi štejemo. Zelo težko, kajne?« Družno sta se zasmejala. Povedala mu je še, da poznamo dve vrsti števnikov. To so glavni, po katerih se vprašamo z vprašalnico koliko in nam povejo, koliko je česa. Vrstilni nam povejo, na katerem mestu je nekdo ali nekaj, zato se po njih vprašamo kateri po vrsti. Jake je bil tako navdušen, da se ji je vrgel okoli vratu in jo prevrnil. Smeje se je opravičil in ji dal medaljo.

Zdaj je bil na vrsti Stan. Njegova beseda je bila zatorej. To je bilo že malo težje, a je vedela, da je to prislov, bolj natančno, vzročni. »Prislovi so besede, ki poimenujejo kraj, čas ali način dejanja. Poznamo štiri vrste: krajevni, časovni, načinovni in vzročni prislovi.« Povedala je še vprašalnice in primere, pa sta že končala. Niki se je poznalo, da jo uči dr. Nefario. Na srečo. Stan ji je dal medaljo, pozdravil jo je in odšel.

Ostal je samo še en minion. To je bil Miles. Njegova beseda je bila banana. Nika se je zahihitala, saj se je spomnila, da imajo minioni radi banane. Miles je bil še posebej srečen, ker je venomer lahko govoril svojo najljubšo besedo. Vedela je, da je banana sadež, kot beseda, pa je samostalnik. To je bil najtežji zalogaj za danes. Z dr. Nefariom sta hitela, zato ni bila prepričana, če vse zna. A poskusila je. »Samostalniki so besede, ki poimenujejo bitja, stvari in pojme. Določimo jim lahko spol, število in sklon. Samostalnik banana je ženskega spola, v ednini ter v sklonu imenovalniku.« Vsa na trnih je gledala proti Milesu in čakala potrditev. Opazil je njeno napetost, zato je hitro pokimal. Olajšano se je vsedla. Bilo je lažje, kot si je sprva mislila. Bila je tako vesela, da ga je kar objela, ko ji je izročil medaljo. Odpravil se je reševat ostale minione, sama pa se je odpravila do dr. Nefaria, saj je vedela, da jo jutri čaka največ snovi. Skoraj je že prišla do vrat, ko je vse začelo bledeti. Nejevoljno je ugotovila, da jo nekdo budi. Spet je prekmalu odšla. Ostala ji je samo še ena noč.

Počasi je odprla oči in zagledala babico, ki jo je tresla. »Si že budna? Lepo. Hitro se vstani in pridi dol. Čaka te presenečenje.« Hitro je vstala in se oblekla. Zanimalo jo je, kakšno presenečenje imata dedek in babica zanjo. Odpravila se je v kuhinjo, ko se je nekaj zaletelo vanjo in jo stisnilo: »Nika! Kakšna škoda, da te ni bilo z nami. Ampak spoznala sem novo prijateljico, zato mi ni bilo tako dolgočasno. Še dobro, da gremo zdaj domov. Mislim, da sem te majčkeno pogrešala.« Po teh besedah se je nasmehnila, to je bila njena sestra Zoja. Tudi ona jo je že pogrešala. Ni vedela, da bodo prišli že zgodaj zjutraj, zato je upala, da bodo ostali vsaj na kosilu pri dedku in babici, saj je morala še spakirati. Z Zojo naokrog bo to težko, je pomislila. Hitro je stekla v kuhinjo, kjer sta jo mami in oči veselo objela.

Ostali so še do poldneva, nato pa so se odpravili proti domu. Odločila se je, da bo najprej naredila domačo nalogo za matematiko in fiziko, nato pa se bo še učila. Imela je manjše težave pri domači nalogi, zato je prosila očeta za pomoč. To mu je laskalo, zato ji je še razložil snov in potem je res bolje razumela vse skupaj. Pri slovenščini pa tudi njen oči ni bil dober, zato se je učila sama. Pripravila si je torbo, nato pa se je na presenečenje svoje družine odpravila spat, kljub temu, da je bila na sporedu oddaja Slovenija ima talent. Tokrat se je umirila, zato je hitreje zaspala. Vedela je, da bo danes še zadnjič obiskala nenavadno deželo minionov, jutri pa jo že čaka spraševanje.

Ko je odprla oči, so jo Gru, dr. Nefario in minioni že čakali. »Pridi, podvzati se morava. Vem, da si se učila, a morava tvoje znanje še utrditi. Gru bo stražil minione za vsak slučaj, če bi si Vector premislil in poskušal kaj ušpičiti. Tudi zato morava pohiteti. Greva.« Odhitela sta v hiško in se še bolj posvečala učenju, medtem ko so ju Gru in minioni čakali zunaj. Ko sta se čez tri ure prikazala, sta ugotovila, da vsi štirje spijo drug na drugem. Dr. Nefario je zvito pogledal Niko in nekaj potegnil iz svojega žepa. Bila je trobenta. Potrobil je proti Gruju in minionom, da so kar skočili v zrak. Nika trobljenja sploh ni slišala, očitno je bila to posebna trobenta. Minioni so se zbrali okoli Nike in jo porivali pred sabo, dokler niso prišli do prelepega potočka. Vsi so vseppek začeli govoriti drug čez drugega, dokler jih ni utišala. Zanimalo jo je, kaj ji imajo povedati, vendar niso mogli govoriti, dokler jih ni rešila.

»Pridi naprej, Dave. Tvoja beseda je: je.« namuznila se je in nadaljevala: »Spada med glagole.« Premolknila je. Malo se ji je zataknilo, a hitro je nadaljevala in Daveovi besedi določila 3. osebo, ednino, povedni naklon, čas sedanjik in nedovršni vid. Povedala je še druge vrste naklona, časa in vida. Spodbudno ji je pokimal, zato je nadaljevala. »No, ostala mi je samo še definicija. Kar hitro sva končala, ne? No, definicija: Glagoli so besede, ki poimenujejo dejanje, dogajanje ali stanje. Hura, končala sva!« Dave je navdušeno začel govoriti in ji vmes dal medaljo. Pomahal je v slovo in odšel.

»Kdo od vaju bo naslednji?« Mali minion je začel skakati in dvigovati roko. »Pa pridi ti, Fred. V vsakem primeru bi poklicala tebe.« Ponosno jo je pogledal in se postavil prednjo. Začel je žebrati vsa vprašanja drug za drugim, zato ga je ustavila. »Umiri se, saj bom začela odgovarjati. No, tvoja beseda je rumen. To mi pove, da je to pridevnik, in sicer lastnostni. Pridevnikom lahko določimo vse, kar določimo samostalnikom, torej: je moškega spola, v ednini in v imenovalniku. Določimo pa jim lahko tudi stopnjo, ki je v tem primeru osnovnik. Drugi dve stopnji pa sta primernik in presežnik.« Fred je začel navdušeno ploskati, nato pa se je z dlanjo udaril po glavi in začel razburjeno skakati. »Umiri se Fred. Ampak imaš prav,

pozabila sem definicijo. Pridevniki so besede, ki poimenujejo lastnost, vrsto ali svojino. Si zdaj zadovoljen?» Res, bil je zadovoljen, še več, zgledalo je, da bo planil v jok sreče. Preden bi se to zgodilo, ga je Nika opomnila, da mora rešit svoje prijatelje, zato ji je dal medaljo in v joku odšel. Zdelo se ji je, da se je dvakrat zaletel v drevo. A ni imela časa, opraviti je morala še z zaimki.

»Samo midva sva še ostala, George.« Še zadnja, najtežja preizkušnja jo je čakala: zaimki. »Pa dajva. Tvoja beseda je čigar. To je zaimek. Poznamo sedem vrst: osebni, svojilni, povratno svojilni, vprašalni, kazalni in oziralni, kamor spada tvoja beseda.« Povedala je še, čemu služijo te vrste zaimkov in končala sta. Tudi George se je od sreče začel jokati, zato je posumila, da sta on in Fred dvojčka. Dal ji je medaljo in sledil Fredovi poti.

Nika se je nenadoma počutila ponosno nase, saj je rešila minione in vedela je, da obvlada vrste besed. Gotovo bo jutri dobila pet. Oziroma je to že verjetno danes. Odšla je do Gruja in dr. Nefaria, ki so ju obkročali miniončki. Takoj, ko so jo zagledali, so se pognali proti njej in pred njo popadali na kolena. Prosila jih je, naj vstanejo, oni pa so jo določili za nadomestno kraljico takoj za Grujem, ker je njihov šef in mora zato biti prvi. Takoj, ko so jo minionci izpustili, sta jo Gru in dr. Nefario ponosno objela. »Nimamo več veliko časa, zato ti takoj poveva, da sva izjemno ponosna nate. Kmalu se boš zbudila, ker imaš šolo, a se bomo še vseeno videli. Tvoje medalje pa lahko ostanejo pri nama.« Pokimala jima je, nato pa se je presenečeno zdrznila. »Torej se bomo še videli? Me bo dr. Nefario še kdaj učil?« Pokimala sta. »Ja, Nika. Še se bova videla, a le če si boš želela ali me res potrebovala. Zdaj pa se moramo posloviti, ker te bo čez natančno deset sekund zbudila budilka.« Tesno so se objeli in se poslovili, nato pa se je vse zameglilo in Nika se je zbudila.

Cel dan se je pripravljala na to uro. Bil je odmor, a le še ena minuta ga je ostala. Vdihnila je in počasi stopila v razred. Vsi sošolci razen Nore, ki se je zlobno muzala, so se učili, zato se je Nika odločila, da bo še ona malo ponovila. Minuta se je hitro iztekla in takoj ko je zvonilo, je gospa Rak počasi vstopila v razred in se zlobno nasmehnila, prav tako kot njena hčerka in to z razlogom: pisali bodo nenapovedan test za oceno. Zdaj je Nika razumela, zakaj njuno smejanje, a si ni delala skrbi, vedela je, da obvlada snov. Ko je dobila test, je ugotovila, da je pravzaprav lahek, le dolg je bil. Lotila se je reševanja.

Čez natanko dva dni, so že izvedeli svoje rezultate. Nihče ni pisal več kot štiri, le Nika in Nora sta pisali pet, vendar je Nora zelo verjetno pisala pet, ker ji je test ocenjevala mami. A ne glede na to, kaj je poskušala, v nobenem primeru ji ni mogla prisoditi vseh točk. To je uspelo le Niki. Bila je zelo vesela, da je spoznala Gruja, dr. Nefaria in minione; slednjim je šlo po zastrupitvi z Vectorjevim napojem zelo dobro. Obiskala jih je že prejšnjo noč in priredili so ji pojedino. Nika ni imela težav z družino, sošolci ali s šolo, le slovenščina ji je delala preglavice, a nič več po zaslugi dr. Nefaria. Vse je bilo tako, kot mora biti.